

REPUBLIKA SLOVENIJA

KABINET PREDSEDNIKA VLADE

Magnetogram ni lektoriran!

**MAGNETOGRAM
POSLANSKIH VPRAŠANJ IN ODGOVOROV
PREDSEDNIKA VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE JANEZA JANŠE
NA 30. REDNI SEJI DRŽAVNEGA ZBORA**

(Ljubljana, 9. julij 2007)

PREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Prva bo predsedniku vlade postavila poslansko vprašanje gospa Cveta Zalokar Oražem. Izvolite.

CVETKA ZALOKAR ORAŽEM: Spoštovane kolegice in kolegi! Spoštovani ministrski zbor, spoštovani gospod predsednik Janez Janša! V mesecu decembru je minister za zdravje zagovarjal in z večino glasov vladajočih strank tudi ubranil interpelacijo zoper številne napake nezakonitosti in slabo delo. Takrat smo mu očitali predvsem nestrokovnost pri pripravi javnih razpisov in nepravilnosti pri nabavi medicinske opreme ter odgovornost za zamude, pri čemer še posebej izstopata nakupa operacijskih miz in linearnega pospeševalnika. Očitali smo mu velike zamude, slabo pripravljene in neusklažene zakonske predloge, saj še vedno nimamo zakona o pacientovih pravicah, o duševnem zdravju, o dolgotrajni oskrbi. Prav tako je Slovenija že več let brez usklajene zdravstvene mreže na vseh nivojih in dve leti brez strategije. Zakoni, kot sta na primer o zdravilstvu in o pacientovih pravicah so pripravljene brez dogovora z nevladno sfero in brez upoštevanja izkušenj varuhinje bolnikovih pravic. Minister se izmika pogovori, dialogu in usklajevanju. Področje podeljevanja koncesij je še vedno šibko in neprimerno urejeno, kljub temu pa poteka podeljevanje koncesij in razgradnja zdravstvenega sistema, zato ministru očitamo divjo in pospešeno privatizacijo. Ni prisotne vizije in koncepta. Kako naprej ne vedo v zdravstvenih domovih, ne v bolnišnicah. Na področju čakalnih dob minister še vedno ni pripravil na nacionalni ravni urejenega sistema naročanja, ki bi pokazalo resnično stanje čakalnih dob. Minister se zateka v številna zavajanja in netočne podatke. Na področju zavarovalništva dopušča nezakonite oblike zavarovanj, s katerimi bolnikom jemljemo iz žepov dodatna sredstva za prehajanje čakalnih vrst. Prav tako ni pravočasno pripravil zakona o preoblikovanju vzajemne. Slovenija pa je deležna tudi ostrih kritik zaradi neprimerno urejenega področja zdravstvenega zavarovanja. Vse to smo ministru očitali že pred pol leta, a žal se do danes ni spremenilo skoraj nič. Še več. Vrtijo se nove afeze in težave, ki jih minister ni sposoben obvladovati. Aferi s helikopterskimi prevozi, ki je finančno še vedno odprta se je z vso silovitostjo pridružila afera pediatrična klinika, kjer se je ugotovilo, da je minister vpleten in da so bila domnevno neracionalno potrošena visoka sredstva za kvazi svetovanje. V zvezi z Onkološkim inštitutom mu očitamo zavlačevanje pri odpravljanju napak, kljub temu, da so ga k temu društva bolnikov pozvala že v marcu. Komisijo je imenoval z dvomesečno zamudo. Tako bodo bolniki vse poletje ležali v slabo klimatiziranih sobah, na nečloveško visokih temperaturah, popravila pa bodo šele jeseni. Glede na vse povedano vas, gospod Janša, sprašujem ali minister Bručan še uživa vaše zaupanje? Ali še vedno menite, da je njegovo delo dovolj kvalitetno in primerno, da ostane minister za zdravje?

PREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod predsednik, izvolite.

PREMIER JANEZ JANŠA: Hvala lepa za vprašanje. Na klasični zaključek odgovarjam klasično. Vsak minister v Vladi uživa moje zaupanje dokler je na tem mestu. Glede konkretnih navedb pa bom samo ponovil stvari, ki sem jih ravno v poslanskih vprašanjih oziroma med poslanskimi vprašanji že nekajkrat odgovarjal, kajti situacija se tukaj ni spremenila, kljub temu pa se očitki, tudi neopravičeni, ponavljajo. Slovenski zdravstveni sistem zagotovo ni idealen, zagotovo so rezerve, kjer bi se dalo še marsikaj izboljšati in to bo v prihodnje tudi potrebno. Vendar pa je deležen enakih škarij kot zdravstveni sistemi v vseh drugih evropskih državah, kjer se potrebe povečujejo, prebivalstvo se stara, medicina in znanost napredujeta, se pravi marsikaj je danes možno rešiti kar včasih ni bilo. Sredstva za to so pa omejena. Sredstva se ne povečujejo enako hitro in vedno je treba iskati rezerve in izboljšave. Se pravi, nimamo idealnega sistema, nimam pa zagotovo najslabšega zdravstvenega sistema. Trditi nekaj takšnega, je v nasprotju z realnostjo. Po znanih evalvacijah se slovenski zdravstveni sistem uvršča nekje v sredino med državami članicami Evropske unije. Po nekaterih segmentih pa v vrh. To seveda ne rešuje tistih problemov do katerih konkretno prihaja in ki se vedno potem razpihnejo in se na podlagi enega primera obtožuje na tisoče ljudi, ki dobro delajo ali pa degradira celoten zdravstveni sistem.

Konkretno na stvari, ki so bile rečene. Pediatrična klinika, to je zgodba z zelo dolgo brado. Začela se je že zdavnaj. Šele v lanskem letu je sedanji minister za zdravje uspel stvari nekako pripeljati do tega, da se je podpisala pogodba za zaključna dela, in da se lahko končno vidi neka luč na koncu tunela. V zvezi s tem so bili očitki določenih nepravilnosti, ki naj bi se pojavile v razmerjih med zasebnimi podjetji. To preiskujejo organi pregona. Jaz sem prepričan, da bodo svoje delo dobro opravili. Ko gre za onkološki institut, ki je stalna tema, je treba povedati, da je bil onkološki institut projekt, ki je bil začet med prejšnjimi mandati in projekt, ki je bil tudi dokončan pod prejšnjimi mandati. Izgrajen do konca z vsemi napakami, ki so se ob tem pojavile. Za te napake ni nihče odgovarjal. Krivda se vali izključno na ministra, ki sedaj skuša te napake odpravljati. Če je nekje projekt bil zgrešen, če so bile ponekod projektirane premajhne bolniške sobe in preozka vrata in tako naprej in to je bilo to že vse zgrajeno, zato ne more biti kriv sedanji minister: Zelo težko pa neposredno tudi prejšnji ministri, ker to ni stvar, s katerimi bi se ukvarjali prejšnji ministri. Začuda pa nihče nikoli ni kazal s prsti na ljudi, ki so se s tem konkretno ukvarjali dolga leta in so bili vseskozi predstavljeni kot uspešni in dobri strokovnjaki.

Kar se tiče helikopterske nujne medicinske pomoči sem doslej trikrat v odgovorih na poslanska vprašanja zadevo pojasnjeval in res ne vidim smisla, da se to stalno ponavlja. Ko gre za koncesije, pa ponovno opozarjam na dejstvo, da obstaja še vedno enak sistem, kot je bil uveljavljen v prejšnjih mandatih, da se v tem mandatu koncesije podeljujejo na podlagi istih pravil igre, kot nekoč. Kvečjemu so se ponekod izboljšala in da to področje oziroma podeljevanje koncesij ni možno zlorabiti za argumentacijo, da gre za privatizacijo zdravstva. Če primerjamo podatke, koliko koncesij je bilo podeljenih v prejšnjem mandatu in koliko zdaj na primarni in sekundarni ravni, boste videli, da jih je bilo prej podeljenih več. In ni se govorilo o razprodaji javnega zdravstvenega sistema oziroma o privatizaciji. Torej, konkretni odgovori na konkretne stvari, povedanih že velikokrat, vendar pa očitno premalo slišani.

PRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Želite dopolnitev odgovora? Izvolite.

CVETKA ZALOKAR ORAŽEM: Hvala lepa za odgovor, gospod predsednik vlade. Vendar žal ste me z njim razočarali in očitno ste me razočarali tudi s slabim poznavanjem situacij in problemov na področju zdravstva. Z nadaljnjo podporo, kljub temu, da vam opozicija sporoča, da pripravlja že drugo interpelacijo zoper ministra Bručana v tem mandatu, tudi vi neposredno prevzimate odgovornost za stanje na področju zdravstva, ki se slabša in kjer bolniki vse bolj glasno sporočajo, da je situacija kritična, da poteka očitno načrtna razgradnja, nekoč, nekoč solidnega in zdravstvenega sistema. Minister je pri svojem delu skoraj v celoti pozabil in zanemaril bolnike in njihove interese. Kljub finančno ugodnim časom, kot nam tako radi sporočate, pa se ne pripravljamo ustrezno na dolgoročne težave, o katerih ste tudi govorili, ki nas čakajo, zaradi naraščajočega staranja prebivalstva in s tem povezanih, povečanih potreb po zdravstvenih storitvah, zdravilih in oskrbi starostnikov. Številni zdravniki so

preobremenjeni, zaradi slabe organiziranosti in neenakomerne obremenjenosti. Zamujamo pri inovativnih pristopih in v racionalizaciji na vseh ravneh, bolniki smo zaskrbljeni in ogroženi, ker zdravniki zaradi različnih pritiskov in težav na delovnih mestih vse večkrat delajo in so do bolnikov tudi neprijazni. Ministru, zaradi številnih afer, v katerih se zapleta, arogance in izmikanja, ne uspe najti časa, da bi se ukvarjal z resničnimi in strateškimi nalogami. Zato vas, gospod Janša, še enkrat sprašujem ali res menite, da se slovenskemu zdravstvu in bolnikom v tem trenutku ne dela velika in nepopravljiva škoda?

PRESESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod predsednik, izvolite.

PREMIER JANEZ JANŠA: Torej, hvala tudi za to dodatno vprašanje. Težko bi rekel hvala za te trditve, kajti vedno je možno na posplošitvi enega ali dveh primerov delati črne scenarije, ki zbledijo in izhlapijo potem, ko se pogleda celoten sistem. Slovenija danes ni samotni otok sredi oceana, je del Evropske unije, je del nekaterih procesov, ki se evalvirajo in ki se merijo in po teh meritvah v Sloveniji ne poteka razgradnja zdravstvenega sistema in po kvaliteti ta sistem sodi nekam v sredino oziroma v evropsko povprečje. Strinjam pa se s tem, da ima minister premalo časa za ukvarjanje s strateškimi zadevami, kjer se ga vsak dan sprašuje, če se pokvari zadnji vijak na operacijski mizi v zadnji bolnici ali pa o zdravstvenemu domu, kjer se ga vsak dan napada zaradi dve stopinji previsoke temperature v bolniških sobah in mora vsak dan pojasnjevati stvari, ki v nobeni normalni državi niso odvisne od ministra in tudi v Sloveniji niso. Torej, predlagam, da se vendarle ta način dela nekoliko spremeni, da tam kjer so predlogi pride do dialoga in da se stvari začnejo urejati v neki dobri veri. Eno samo kritizerstvo zagotovo ne bo pomagalo k izboljšanju zdravstvenega sistema tudi še deset napisanih interpelacij to ne bo nič spremenilo, še posebej, če so prvopodpisani pod takšne interpelacije tudi osebno neverodostojni. Gospa poslanka, ki je podpisala prvo interpelacijo in ki je danes postavila to vprašanje, je bila nekaj mandatov županja ene od občin in v tistem času je bilo podeljeno tisti občini nesorazmerno veliko koncesij na primarni ravni - v zdravstvu osmim zdravnikom, šestim zobozdravnikom in dvema lekarnama. Nihče ni obtožil, da ruši zdravstveni sistem in predlagam, da se iste vate uporablja tudi, ko se ocenjuje delo ministra.

PRESESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Imate proceduralni predlog? Izvolite, gospa Zalokar Oražem.

CVETKA ZALOKAR ORAŽEM: Hvala lepa. Glede na to zadnjo izjavo bi želela reči, da koncesije v občini Domžale so bile podeljene v skladu s strategijo, ki jo je sprejel občinski svet in ta strategija je bila premišljena in po njej smo si zastavili, da bomo podelili največ do 50% koncesij. Takšne strategije, gospod predsednik vlade, Slovenija nima v tem trenutku in zaradi tega menim, da je vse drugače ali se stvari delajo kontrolirano ali so pogodbe dobro sestavljene ali zdravniki izpolnjujejo svoje koncesijske obveznosti, delujejo v zdravstvenih domovih, v urgenci in podobno. Tako, da če boste v Domžalah vprašali, ali so s tem zadovoljni, bodo pritrdili. Žal pa številne koncesije, ki jih je podelil minister Bručan, vključno z nekaterimi, ki jih je podelil svojim prijateljem, niso bile takšne in tudi niso bile v javnem interesu. Kljub vsemu pa, spoštovane kolegice in kolegi, kljub neustreznemu odgovoru ne bom predlagala, da se opravi posebna razprava. Tako ali tako ste jo zavrnil že s tem smehom pred nekaj sekundami in očitno nam ponovno ostane samo to, da vložimo interpelacijo. Prav bi pa bilo, gospod predsednik...

PRESESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala, gospa Zalokarjeva. Če nimate proceduralnega predloga, nimate pravice do 3 minut...

CVETKA ZALOKAR ORAŽEM: ... če bi kdaj prisluhnil tudi javnemu mnenju... /Izklop mikrofona./

PRESESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala lepa, gospa Zalokarjeva.

CVETKA ZALOKAR ORAŽEM: Hvala, ker ste mi vzeli besedo!

PRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Naslednji bo vprašanje predsedniku Vlade postavil gospod Zmago Jelinčič. Prosim.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Hvala lepa, gospod predsednik. Gospod ministrski predsednik, dejstvo je, da slovenska država potrebuje vsak evro. Glede na to, da se na Ministrstvu za obrambo valja kar nekaj finančnih sredstev, ki gnijejo, rjavijo v raznih skladiščih, me pravzaprav zanima, kako poteka odprodaja državne premične lastnine znotraj vladnega sistema prodaje, še posebej, kar se tiče Ministrstva za obrambo. Imamo, recimo, 2.000 kosov municije kalibra 130 milimetrov, ki jih ne rabimo, in kot kaže, bomo to poslali v uničenje, namesto da bi to municijo prodali, kajti Etiopija, recimo, se zanima za odkup tega streliva, ki bi prinesel državi kar nekaj, veliko milijonov evrov. Po drugi strani imamo v Borovnici svoje pozicije za uničevanje določenih starih eksplozivnih sredstev, pa tega ne uporabljamo; mi to vozimo na Slovaško in plačujemo Slovakom. Naprej, recimo, Hrvatje prosijo, da bi za njih uničili približno 15.000 ton - 15.000 ton! - eksplozivnega materiala, česar mi kakor nočemo sprejeti. Računamo oziroma računa se za uničevanje takega materiala približno 2 evra na kilogram. Izračunajte, koliko kilogramov je to pri 15.000 tonah in koliko to znese denarja. Človek se vpraša, ali so na Ministrstvu za obrambo tisti gospodje, ki so za to odgovorni, res pripravljeni narediti nekaj za Slovenijo. Tu se sprašujem, kako je mogoče, da gospod Bogataj koordinira vse te kontakte med ministrstvom oziroma ministrom in Vlado, ko pa vendar vemo, da gospod Bogataj te zadeve jemlje zelo subjektivno, če temu tako rečemo. Po drugi strani pa se dogajajo tudi zadeve, da določena orožja, ki bi lahko državi prinesla kakšen denar, enostavno izginjajo iz skladišč. Zgodovinski kosi orožja, ki so po eni strani absolutno kosi, ki morajo soditi v muzeje, izginjajo. Poleg tega so izginili primerki ostrostrelskih pušk, .../opozorilni znak za konec razprave/... ki so jih proizvajali v Iskri orodjarni d.o.o. in na vprašanje kje so zdaj te puške, ko bi jih lahko zbiralci vzeli, je gospod Gorazd Tomič rekel, da so odvzete iz operativne, da so še vedno v operativni uporabi, kar je navadna laž, ampak pušk pa tudi ni več na ministrstvu oziroma se ne ve kje so. Mene zanima kam to izginja, zakaj se ne prodaja, zakaj se .../opozorilni znak za konec razprave/... te zadeve ne uredijo.

PRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod predsednik, izvolite.

PREMIER JANEZ JANŠA: Hvala lepa za vprašanje. Prodaja premičnega, stvarnega premoženja države poteka v skladu z Zakonom o financah, postopek je dolgo časa uveljavljen in sproži se na pobudo tistega resorja oziroma tiste institucije, ki želi takšno sredstvo odprodati. Konkretno, ko gre za Ministrstvo za obrambo je bilo v zadnjih letih veliko teh sredstev odprodanih, odvzetih iz uporabe. Po njihovih podatkih, ki jih bom delno povzel, ko gre za večje stvari je bilo v letu 2005 odprodano 211 nebojnih vozil, v glavnem je šlo za tovorna vozila, v letu 2006 60 nebojnih vozil, v letu 2007 je doslej odpisanih že 66 takšnih vozil, s tem, da se vsako leto del teh sredstev, ki so še uporabna, nameni oziroma odda tudi enotam zaščite in reševanja. V letu 2005 je bilo odpisanih tudi 118 zastarelih tankov T55, ki so bili uničeni oziroma odprodani kot surovina, v zadnjem času pa je bilo iz operativne uporabe izločenega tudi veliko pehotnega orožja, to se je dalo v strateške rezerve, del tega orožja pa je bil namenjen tudi za mednarodno vojaško pomoč v okviru operacij OZN in Nata.

Ko gre za eksponate oziroma predmete, ki bi lahko imeli muzejsko vrednost, obstaja postopek, kjer sodelujejo strokovnjaki s področja vojaško zgodovinske dejavnosti tako, da se del teh sredstev potem izloča, bodisi za zbirko muzejskega topniškega in tankovskega orožja oziroma oklepni sredstev v Pivki, bodisi za zbirko, ki naj bi bila postavljena v Kadetnici v Mariboru, ko bo obnova končana.

Poslanec, ki postavlja to vprašanje je konec junija tega leta podobno vprašanje postavil tudi na Odboru za obrambo. Tam je predstavnikom ministrstva izročil tudi seznam določenih vrst orožja, ki ga zanimajo. Precej podoben seznam, vključno z registrskimi številkami, in glede na to, da gre za daljši seznam in za podrobnosti bo ministrstvo poslancu pripravilo pisni odgovor.

PRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Želite dopolnitev odgovora? Izvolite.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Hvala lepa, gospod predsednik za to, da bom dobil pisni odgovor. Upam, da bo zelo podroben in da bo razjasnil tudi vprašanje tistih štirih pušk, ki so izginile neznano kam, namesto, da bi se znašle v Slovenskem muzeju. Rekli ste, da je bilo veliko število tankov T55 uničenih in prodanih kot surovina. Saj to je tisto kar je narobe. Tanki T55 imajo še vedno določeno precej visoko ceno v določenih državah, ki niso zajete znotraj prepovedanih rejonov Nato pakta. In to je tisto, kar človeka boli - da raje uničujemo, kot da bi zadevo prodali. Tudi pehotno orožje se da prodati. Samo v Šentvidu je bilo okoli 300 minometov iz katerih bi lahko vsaj malo povrnili tisti denar, ki smo ga zapravili takrat ko je prejšnji minister kupoval to zadevo v Izraelu in ko so bile lafete za puščavsko vojskovanje, namesto za vojskovanje v takšnih slovenskih razmerah. Ta odgovor bi res prosil, kajti bojim se tudi glede na to, da nam Hrvatje ponujajo možnost za zaslužek, pa tega zaslužka nočemo sprejeti. Ali gre tukaj za splošni trend, ko je zanimivo, da tudi poslanci koalicije glasujejo proti temu, da bi imeli zasedanje skupščine zahodnoevropske unije v Sloveniji? Ali gre za trend približevanja Hrvaški oziroma Balkanu? Jaz se tega bojim in nisem zato. Zato še enkrat pravim, da bo treba prevetriti. Rečeno je bilo, da bo Ministrstvo za obrambo zmetalo na cesto cel kup ljudi. Pravzaprav se ni nič zgodilo. Mislim, da bi bilo to nujno potrebno, da se to že vendarle enkrat zgodi.

PRESESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod predsednik, izvolite.

PREMIER JANEZ JANŠA: Pravzaprav ni bilo postavljenega dodatnega vprašanja. Kar se tiče možnosti odprodaje za surovine za drug namen, to ne vem. To so proučevali ustrezni strokovnjaki, dejstvo pa je, da je po koncu hladne vojne teh sredstev veliko, da vse države ta sredstva uničujejo. Dvomim, da obstaja kakšen velik trg za to, ampak kot že rečeno, prepuščamo to strokovnjakom.

PRESESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Naslednji bo poslansko vprašanje predsedniku Vlade postavil gospod Rudolf Moge.

RUDOLF MOGE: Spoštovani gospod predsednik državnega zbora, gospod predsednik vlade, ministrica, ministri, kolegice in kolegi! Lep pozdrav! V Liberalni demokraciji Slovenije pozdravljamo, da se razmere v Sovi razčistijo in da se pri tem uporabijo metode, ki spadajo v sodobno demokratično, nikakor pa ne, da se razčiščevanje Sove predvsem izrablja zgolj za nabiranje političnih točk.

Vsem je znano, da znesek, ki ga Republika Slovenija dobila iz trgovine z orožjem, še vedno neznan, in to kljub zaključeni trgovini. To potrjujejo stališča oziroma poročila, ki so jih doslej dale različne vlade, preiskovalne komisije, komisije za nadzor varnostno-obveščevalnih služb ter drugi. Pred kratkim, spoštovane gospe in gospodje, je šla knjiga Matjaža Frangeža z naslovom "Kaj nam pa morete" o trgovini z orožjem do Depale vasi, v kateri ste vi gospod predsednik, citirani kar 235-krat z imenom in priimkom. Ob pazljivem branju se da iz nje prebrati in od izjave avtorja, da ste predali ministru Kacinu znesek okoli 28 milijonov nemških mark. Avtor, in ta knjiga pa trdi, da je tega denarja bilo za 136 milijonov nemških mark. In to pomeni, da bi gospod predsednik vlade, da bi ovrgli vsak kanček suma, ki se ob tem, da je večja vsota denarja izginila neznano kam, še vedno se to poraja v glavah državljanek in državljanov Republike Slovenije, vas sprašujem, ali lahko pričakujemo, da boste podobno kot ste na Slovenski obveščevalni varnostni agenciji preiskali nepravilnosti, z ustanovitvijo posebne skupine, to storili tudi na Obveščevalno varnostni službi Ministrstva za obrambo Republike Slovenije z namenom, da se med drugimi nepravilnostmi pregleda tudi celotno poslovanje posebnega sklada, tako imenovanega, v sedanjih govorici, črnega fonda in s tem neposredno odgovorili tudi na vprašanje kam je izginil denar od trgovine z orožjem. Namreč prav Obveščevalno varnostna služba je bila v tistem času glavni organizator trgovine z orožjem. Za odgovor, gospod premier, se vam že v naprej zahvaljujem.

PRESESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod Predsednik, izvolite.

PREMIER JANEZ JANŠA: Hvala lepa za to vprašanje. Očitno se neka knjiga ne prodaja preveč dobro, zato je treba delati reklamo tudi v državnem zboru. Jaz je nisem bral, ne vem kolikokrat sem citiran. Vem pa, da sem te stvari že velikokrat pojasnjeval, med drugim tudi spoštovanemu poslancu, ki je vodil

dve tovrstni preiskovalni komisiji oziroma eno cel mandat, pa ena je bila še prej. Da sem to pojasnjeval praktično deset let, vsakemu, vsak ki je imel 5 minut časa, se je s tem ukvarjal, hodili smo od sodišč do kriminalistične policije in preiskovalnih komisij. Rezultat vsega tega je bilo, da je poročilo, ki je bilo predano leta 1994 mojemu nasledniku, obveljalo. Torej Slovenija dejansko v času osamosvojitve in vojne za Slovenijo bila prisiljena kupovati orožje. To je bila prisiljena zaradi tega, ker je bila slovenska teritorialna obramba na dan, ko je prisegala nova vlada leta 1990, skoraj popolnoma razorožena, vsaj kar zadeva težko orožje. In še do danes ni bila razčiščena vloga tistih, ki bi to lahko preprečili, ker so imeli instrumente v rokah, pa tega niso storili. Mnogi ljudje, ki so to napako potem popravljali, so tvegali marsikaj. Odhajali so v pokoj, ne da bi se jim kdo zahvalil ali pa da bi dobili kakšno priznanje. Medtem ko nekateri, ki so v novejših časih razpolagali s črnimi fondy, odhajajo v pokoj z bogatimi nagradami, zahvalami in vsem mogočim. Toliko, ker je gospod poslanec pač uporabil to primerjavo.

Za to obdobje obstaja glede na razmere, kakršne so bile, zelo natančna dokumentacija; večino imate tudi v državnem zboru, ker je preiskovalna komisija to zbiralala. Ni bilo nobenih črnih fondov, črni fondy so obstajali kasneje, ko je v roke dobila vse skupaj Liberalna demokracija. Zelo zanimiv je podatek, da je bila celotna dokumentacija o teh posebnih fondih v Slovenski obveščevalno-varnostni agenciji leta 2003 popolnoma uničena. Za čas pred nekaj leti ta dokumentacija ne obstaja, ker je bila uničena. Za čas, o katerem govori gospod poslanec, obstaja na stotine strani dokumentacije in popolno poročilo, ki ga doslej ni še nihče ovrigel.

PRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Želite dopolnitev odgovora? Izvolite.

RUDOLF MOGE: Hvala lepa, gospod premier. Če vam lahko vrnem to, kar ste vi o Drnovšku odgovorili, vaš odgovor govori sam zase pri tem, kar ste povedali, meni torej nič na to, kar sem vas vprašal, pač pa ste dajali neko sodbo. Ampak, poglejte, neraziskana trgovina z orožjem v zadnjem času dobiva odmev tudi onstran naših meja. Tako to zadevo intenzivno preiskujejo v bodoči članici Evropske unije, v naši sosedni, Republiki Hrvaški. Če samo preberem, v eni od oddaj, ki so o tem govorile, pravi voditelj: "Dok nitko u Hrvatskoj ne osporava legitimnost naoružavanja, još nije razjašnjeno, koliko je novaca stvarno otišlo na oružje, a koliko je završilo u džepovima ratnih profitera." Hkrati vsi vemo, da je nek njihov general odšel čez mejo s polnim kovčkom diamantov, v znesku, kot pravijo, okoli 5 milijonov dolarjev, tudi iz te trgovine. Hrvaški izsledki se bodo brez dvoma dotaknili tudi našega pogleda in naše še vedno neraziskane zadeve. Dejstvo pa je, da sta si državi ob svojem nastanku nesebično pomagali, in mislim, da je prav tako. A kljub temu na obeh straneh ostajajo vprašanja, ki zahtevajo konkretne odgovore, zato vas vprašam, gospod predsednik vlade ali ste o zadevi sprožili kakršnekoli pobude tudi s sosednjo Republiko Hrvaško, da bi to poglavje enkrat za vselej zaprli, in to na državotvoren način, kot se to spodobi za članico Evropske unije, ki je tik pred prvim predsedovanjem, in bodočo članico Evropske unije? Torej, na kratko - ali so bili o tem kakršnikoli razgovori oziroma poizvedovanja tudi s strani naše sosede? Za odgovor že vnaprej najlepša hvala.

PRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod predsednik, izvolite.

PREMIER JANEZ JANŠA: Torej, ta vprašanja niso odprta. Odpirajo jih nekateri, ki so si to očitno zadali za svoj življenjski cilj. Doslej so bili neuspešni in vsako leto znova skušajo narediti popravni izpit, ne vem, kaj jih vodi pri tem motivu. Iz časov, ko sta Slovenija in Hrvaška sodelovali, in v to sodelovanje sta bili pač prisiljeni, obstaja dokumentacija, ki ne pušča odprtih vprašanj. Kot že rečeno leta 1994 je bilo izdelano popolno poročilo, leta 2007 ima poročilo še enak status, je državna skrivnost, obstaja tam, kjer mora obstajati, nihče ga ni ovrigel. Preiskovalna komisija, ki jo je spoštovani gospod poslanec vodil, se je s tem seznanila in ni predlagala nikakršnih sprememb pri tem dokumentu. Ljudje v sosednji državi, ki so bili takrat na odgovornih mestih, so med drugim napisali tudi svoje spomine, recimo General Špegel, kjer je predstavil dokumente iz tega časa, ki potrjujejo tisto, kar je zapisano tudi v poročilu s strani Slovenije. Trditve, da vsi vemo, kaj je nek hrvaški general nesel čez mejo, jaz oprostite, ne vem. Če ste bili vi zraven in veste, potem veste tudi, kakšne so formalne poti, da se te stvari uredijo. Zdaj, kar posploševati neke zadeve in iz tega potem delati argumente, to sicer je pač možno, ni pa to ravno

verodostojno. Ob zadnjem obisku hrvaškega predsednika, gospoda Mesiča v Sloveniji, na pogovoru z vsemi poslanskimi skupinami, to je bilo nekje proti koncu prejšnjega mandata je eden od poslancev takratne koalicije gospodu Mesiču postavil podobno vprašanje. Hrvaški predsednik je dejal, da v zvezi s tem med državama, ni nobenih odprtih vprašanj in da bo Hrvaška večno hvaležna Sloveniji za pomoč v tistem času.

PRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Imate proceduralni predlog? Izvolite.

RUDOLF MOGE: Hvala lepa, gospod predsednik. Gospod premier, jaz se vam zahvaljujem, ta zadnji odgovor je bil res o tem in ste mi res odgovorili to, kar sem vprašal. Prvi pa ni bil takšen in meni se zdi, da so te odgovori namesto jasnih sporočil, prinašajo v veliki meri samo diskreditacijo poslancev, ki vam zastavljamo vprašanja in obračunavanje z njimi. Jaz mislim, glede na vaše, to, kar ste mi povedali, da v vladi ni resne namere, da bi omenjeno zadevo razčistili do konca, če je le možno še pred predsedovanjem Slovenije Evropski uniji. Namesto tega, pa imamo v državnem zboru pet preiskovalnih komisij, od tega kar dve, ki se ukvarjata s trgovino z orožjem. In ena od teh pa tudi z povezavo oseb, ki so v letih 1991-1993 trgovali z orožjem in so danes posredno ali neposredno udeležene pri nakupu oklepnikov 8x8.

Spoštovane poslanske, spoštovani poslanci, zato predlagam, da v skladu z drugim odstavkom 246. člena poslovnika v državnem zboru opravimo razpravo o odgovoru predsednika vlade. Na prvo vprašanje mi namreč niste odgovorili. Pozivam vas, da moj predlog podprete in s tem izkažete zaupanje, ki ste ga na zadnjih volitvah dobili od volivk in volivcev ter izrazite pripravljenost, da se o tem spregovori ter državljanom in državljanom Republike Slovenije enkrat nalije čistega vina. Hvala lepa gospod predsednik.

PRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. O predlogu poslanca gospoda Mogeta, da državni zbor na naslednji seji opravi razpravo o odgovoru predsednika vlade na njegovo poslansko vprašanje, bo državni zbor odločil v okviru jutrišnjih glasovanj.

Sedaj bo vprašanje predsedniku vlade postavil mag. Franc Žnidaršič. Izvolite.

MAG. FRANC ŽNIDARŠIČ: Hvala lepa gospod predsednik. Spoštovani predsednik vlade, spoštovani ministrski zbor, kolegice in kolegi. Pretekli konec tedna smo lahko v medijih zasledili, da so socialni partnerji ter ministrica za delo, družino in socialne zadeve, ob prisotnosti predsednika vlade podpisali dogovor o spremembah zakona o delovnih razmerjih. To verjetno pomeni, da so pogajanja zaključena in da bomo predlog zakona kmalu prejeli v obravnavo poslanci državnega zbora. Ob zadovoljstvu, ki se je kazalo in so ga izražali podpisniki sporazuma, pa je bilo v medijih mogoče zaslediti tudi ocene, da gre bolj za lepote popravke zakona. Zato vas sprašujem, spoštovani gospod predsednik vlade, na podlagi česa je Vlada Republike Slovenije prepričana, da bo s predlogom zakona, ki je bil pripravljen, uresničila cilje, ki si ji je zadala za to področje v začetku mandata in jih je zapisala tudi v koalicijski pogodbi? Za odgovor se že vnaprej lepo zahvaljujem. Hvala.

PRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod predsednik, izvolite.

PREMIER JANEZ JANŠA: Hvala lepa za vprašanje. Potem, ko je bila v lanskem letu v častitljivem zboru sprejeta davčna reforma, je iz paketa gospodarskih in socialnih reform ostal še en težiščni cilj, to je reforma trga dela oziroma večje fleksibilnosti trga dela, ob ohranitvi socialne ali vsaj enake stopnje socialne varnosti. Tega cilja se je vlada lotila preko socialnega dialoga, ta je trajal skoraj polni dve leti in zaključek tega socialnega dialoga je kompromis, ki v zelo veliki meri ohranja cilje, ki so bili postavljeni v izhodiščih. Res pa je, da so nekatere rešitve nekoliko drugačne, ker je pač prišlo do usklajevanja in na koncu tudi do kompromisa, ki je bil podpisan s strani absolutne večine sindikatov in tudi delodajalskih organizacij. Torej, ne gre za lepote popravke, gre za dejanske spremembe, gre po eni strani za dejansko povečanje fleksibilnosti trga dela, po drugi strani pa tudi za povečanje socialne varnosti, še

posebej nekaterih kategorij zaposlenih. Slovenija ima tržno gospodarstvo. V tržnem gospodarstvu vedno obstajajo načini, da se najdejo tudi stranski izhodi za rešitev kakšnih vprašanj, če glavni ne obstajajo. Eden od stranskih izhodov za reševanje problemov togega trga dela je bilo zaposlovanje za določen čas. To zaposlovanje se ne enormno povečalo v zadnjem obdobju, ker delodajalci niso želeli, da dobijo delovno silo oziroma delavce, ki bi potem, tudi če se izkažejo, da ni so dobro ali da niso ustrezni, predstavljali pretiran strošek v končnih bilancah. Tukaj ne gre za pripisovanje kakršnekoli slabi namenov, tako pač tržno gospodarstvu funkcionira in država je tista, ki mora urediti pogoje, tako da obstajajo pravila fair igre.

Torej, zaradi tega, ker se je iskalo stranske izhode, je kategorija tistih, ki so na novo dobili zaposlitve in so bili zaposleni za določen čas, naraščala, šlo je predvsem za mlade. Glede na to, da so bili zaposleni za določen čas so težko dobili oziroma niso mogli dobiti kreditov in mnogih ostalih stvari, ki so pač vezani na stalno zaposlitev. To je oteževalo reševanje stanovanjskih problemov in tako dalje. V bistvu je tog trg dela na koncu bolj kot delodajalce prizadeval določene kategorije delavcev, še posebej mladih, in to ni koristilo nikomur. Zato je prišlo tudi do popuščanja z obeh strani, tudi s strani sindikatov in do kompromisov, ki bodo sedaj, ko bo zakon sprejet, omogočili, da dobimo bolj fleksibilen trg dela tudi v tem segmentu, ko gre za zaposlitve za nedoločen čas, večjo fleksibilnost, ko gre za vprašanje nadur, kar je v tem primeru v sedanji situaciji, pomanjkanja delovne sile v večini panog velik problem. Imamo omejeno število, zgornje število nadur, ki je bistveno nižje. Ta limit je bistveno nižji kot so evropski kriteriji. In delavci tudi, če želijo, ne morejo opravljati več nadur oziroma je to kaznivo. Sedaj je ta limit dvignjen. Mi smo šli na evropsko, dogovor ni bil oziroma kompromis ni bil sprejet na najvišjo mejo, ampak nekoliko pod njo, vendar ob soglasju, tako delodajalcev kot delavcev. Urejene so bile še mnoge druge stvari, ki so bile v zakonu preživele. V kratkem lahko pričakujete nov zakon o delovnih razmerjih oziroma spremembe zakona, ki so kompromis, vendar posegajo oziroma predstavljajo izboljšavo v obe smeri večje socialne varnosti še posebej kategorij mlajših zaposlenih in na drugi strani v smer večje fleksibilnosti dela.

PREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Zahvaljujem se predsedniku vlade za odgovore na poslanska vprašanja.